

रमुपयति TBa. 1, 2, 3, 5. तिस्रः पराचाराङ्कतीर्कृत्वा nach einander 5, 9, 5. प्रजाः सृष्टाः पराचारायन् giengen davon Ait. Ba. 3, 36. घयानेन यतः प्राणो न पराञ्चवति 2, 40. आयुधेभ्यो विजमानः पराङ्गैवति 7, 19. स यत्रैष चानुपः पुरुषः पराङ्गैर्वर्तते Çat. Ba. 14, 7, 2. दश वा एतस्माद्वाञ्छन्निवतो दश पराञ्चः nachfolgend Ait. Ba. 3, 41. पराङ्घं रमेो लोकानत्येष्यति unwiederbringlich 6, 32. यानि सकृत्सकृदुपयति तानि पराञ्चि । अथ यानि पुनः पुनस्तान्यर्वाञ्चि Çat. Ba. 12, 2, 2, 13. सकृत्पराञ्चः पितरः ein für alle Male abgeschieden 2, 4, 2, 9. 1, 6, 2, 83. 3, 9, 4, 1. प्राणा अर्वाञ्च्य पराञ्च्य herwärts und hinwärts gehend 8, 5, 2, 7. यद्वै राजन्यात्पराग्भवति रथेन वै तदनुपुङ्गे was sich entziehen will 5, 4, 2, 3. पराचीभिः स्तुवति PAÑĀ. v. Ba. 6, 8, 9. 5, 1, 5. 2, 1, 2. ÇĀÑĀ. Ça. 13, 11, 3. पराञ्चि क्वीपि 14, 10, 19. 40, 27. पराञ्चि खानि die auf die Aussenwelt gerichteten Sinne KATHOP. 4. 1. पराधिकमपूर्णं वा अन्तरं यत्तदेमिति Bha. P. 8, 19, 41. पराक् n. oder adv.: पराक्ते ज्योतिरपयं ते अर्वाक् AV. 10, 1, 16. Çat. Ba. 1, 6, 4, 17. 2, 1, 4, 33. 3, 2, 4, 13. KĀṬĪ. Ça. 7, 2, 34. यदात्मानं परागृह्य पशुवद्भूतवैशमम् Bha. P. 4, 11, 10. BURNOUR übersetzt: que ce massacre d'êtres vivants par d'autres êtres qui, comme les animaux, prennent le corps pour l'âme (vgl. u. 2. परात्मन् 2.); genauer wohl: die da annehmen, dass die Seele vergehe. पराक् als entschiedenes adv. KĀṬĪ. Ça. 8, 3, 32. पराग्वलम्ब्रमानकुटिलजटिलकपिशिकेशभूमिभार wohl abstehend herunterhängend (tombant en désordre sur son visage BURN.) Bha. P. 5, 5, 81. Neben पराक् findet man auch पराङ् als n. und adv.: तद् तत्पराङ्गैव यद्यो जगधं न कैव तद्यजमानं भुनःक्ते vorübergegangen, dahin, nutzlos Ait. Ba. 3, 46. तदेतदभिसृष्टे नदत्पराङ्गत्यजिघांसत् versuchte davon zu laufen Ait. U. 3, 2, 3. तस्मात्पराङ्गयति नात्तरात्मन् auf die Aussenwelt KATHOP. 4, 1. — Vgl. परागद्द्रु, पराग्वसु, पराञ्चनम्, पराञ्चुल.

पराञ्चन (wie eben) n. das Abbiegen, zur Erkl. von पराचिम् Nir. 11, 25.

पराञ्चिन् (wie eben) adj. nicht wiederkehrend: पराञ्चीनि क्व वा एतान्यहान्यनद्यावतीनि Ait. Ba. 6, 18. ÇĀÑĀ. Ba. 29, 8.

पराञ्च m. 1) Oelpresse HĀ. 234. ÇABDAR. im ÇKDr. — 2) Schaum. — 3) Klinge ÇABDAR. — Vgl. परञ्च.

पराञ्चन ḥ. TRĪK. 2, 8, 27 fehlerhaft für पत्राञ्चन.

पराण् (von अन् mit परा) adj. P. 8, 4, 20, Sch.

पराण (wie eben) n. वयोः पराणम् N. eines Sāman Ind. St. 3, 222, b.

पराणुति (von नुद् mit परा) f. Abtreibung, Vertreibung: धातृव्य° TS. 6, 2, 2, 2.

परातंस (von तंस mit परा) m. das Beiseitegestossenwerden: रुद्रमेवास्याः परस्तात्कोरात्परातंसाय (°तंसाय geschrieben) KĀṬĪ. 24, 3.

परातंसम् (von परा) adv. weiter weg: ० रं सु निर्दिष्टिर्दिष्टीताम् RV. 10, 59, 1.

परात्प्रिय (viell. परात्, abl. von पर, + प्रिय) m. eine best. Grasart, = उल्लु vulg. (nach HAUGHTON ist dieses Saccharum cylindricum, nach WILSON jenes S. spontaneum) ÇABDAR. im ÇKDr.

1. परात्मन् (पर + आत्मन्) m. der höchste Geist Bha. P. 9, 5, 25.

2. परात्मन् (wie eben) adj. 1) der seinen Geist auf das Höchste gerichtet hat MBa. 5, 1593. — 2) viell. der sich selbst für das Höchste hält Bha. P. 6, 12, 7; nach BURNOUR der den Körper für die Seele ansieht (vgl. u. पराञ्च die Stelle aus Bha. P. 4, 11, 10).

पराददि (von 1. दा mit परा) adj. hingebend, preisgebend: अस्ति किं

वीरं सेन्यो ऽस्ति भूरि पराददि: RV. 1, 81, 2.

परादन m. ein persisches Pferd TRĪK. 2, 8, 43.

परादान (von 1. दा mit परा) n. das Hingeben VS. 18, 64.

पराधि m. Jagd ÇABDĀRTHAK. bei WILS.

पराधीन (पर + अधीन) adj. f. आ von einem Andern abhängig. abhängig AK. 3, 1, 16. H. 356. HALĀ. 2, 186. नराधिपा: R. 3, 37, 6. कृपि M. 10, 33. अन्न 34. भोजन Hit. I, 131. संपत्ति II, 143. वृत्ति Spr. 621. MEGH. 8. जीवित Spr. 1331. पुरुषस्य क्रियाफलम् MBu. 12, 12520 (vgl. 3, 13850): अ° Çat. Ba. 14, 5, 2, 1. बन्धुपराधीना कन्या KATHĀS. 24, 38. अर्कं भक्तपराधीनः Bha. P. 9, 4, 63. ग्राम्याः कृषिपराधीनाः RĪĀGA-TAN. 6, 9.

पराधीनता (vom vorherg.) f. Abhängigkeit: नीडे कोकिलस्य Spr. 411.

व्यवहार° MĀĀ. 137, 11.

परासा f. ärztliche Behandlung, Heilung ÇABDAR. im ÇKDr.

1. परात्त (पर + अत्त) m. das äusserste Ende, der schliessliche Tod: °काले MUND. Up. 3, 2, 6. Ind. St. 2, 91, N. 1.

2. परात्त (wie eben) m. pl. N. pr. eines Volkes (die am äussersten Ende Wohnenden) MBu. 6, 355 (VP. 189). R. 2, 82, 7. परात्तक SCHIEFNER. Lebensb. 3 (235). — Vgl. अपरत्त.

1. परान (पर + अन्न) n. die Speise eines Andern, fremde Speise Schol. zu KĀṬĪ. Ça. 176, 2. °परिपुष्टता JĪĀ. 3, 241. °भोजिन Hit. I, 132.

2. परान (wie eben) adj. die Speise eines Andern geniessend; m. Diener AK. 3, 1, 20. H. 361. HALĀ. 2, 196.

पराप (परा + अप् Wasser) n. P. 6, 3, 97, Vārtt., Sch.

परापर (पर + अपर) adj. n. 1) das Entferntere und Nihere, Frühere und Spätere (Ursache und Wirkung), Höhere und Niedere: °ज्ञ MBu. 3, 13933. 12, 760. 15, 935. KĀM. NĪTIS. 12, 49. °दृष्टार्थ HARIV. 2879. दृष्ट° MBu. 12, 643. R. 5, 48, 7. PRA. 87 15 (s. v. 1). इन्द्रियपरापरज्ञानवल BURN. in Lot. de la b. I. 786. — 2) n. eine best. Pflanze. = पत्रपक Bha. P. im ÇKDr. — Vgl. परावर.

परापरगुरु (प° + गुरु) m. Bez. eines best. Guru (गुरुविशेषः । स तु भगवती) ÇKDr.

परापरता (von परापर) f. der höhere und niedere Grad, Absolutheit und Relativität Bha. P. 8.

परापरत्व (wie eben) n. 1) Priorität und Posteriorität Bha. P. 45. — 2) Absolutheit und Relativität Bha. P. 24.

परापरैतर (प° + एतर) nom. sg. der nach den Andern, in seiner Reihe hingehet (in jene Welt): परापरैता वसुविदो अस्तु AV. 18, 4, 48.

परापैतुक (von 1. पत् mit परा) adj. vor der Zeit abgehend, abortiv: गर्भ TS. 6, 1, 2, 3, 2.

परापुत्र (प° + पू) f. nach dem Comm. so v. a. ein grosser Leib: (असुराः) परापुत्रो निपुत्रो ये भवति VS. 2, 30.

पराप्रासादमन्त्र m. = प्रासादपरामन्त्र Bez. eines best. mystischen Gebets Verz. d. Oxf. H. 91, a, 31.

परावच n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 222, b.

परामर्ष (von भू mit परा) m. 1) das Fortgehen, Verschwinden, zu Ende-Gehen; = विनाश, नाश H. an. 4, 305. MED. r. 60. 61. आत्मसौभाग्य° R. 4, 29, 24. so v. a. Trennung 2. 114, 18 (विनाभव st. dessen 105, 25 Scul.). — 2) Niederlage. eine Demüthigung —, eine Kränkung. die man